



ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Αδέλφια στον ναό

Ένας προσωρινός αποχωρισμός: μια κηδεία



1. Ζωγραφίζουμε τον εαυτό μας μαζί με κάποιο πρόσωπο, ζώο ή αντικείμενο, που αποχωριστήκαμε, σε μια όμορφη σκηνή που θυμόμαστε να ζήσαμε μαζί του. Γράφουμε λίγα λόγια κάτω από το σχέδιο, για να περιγράψουμε τη σκηνή και τα συναισθήματα που νιώθουμε.

.....

.....

.....

.....

.....

Η γιαγιά στο νοσοκομείο

Η Ελένη είναι ανήσυχη αυτές τις μέρες. Η γιαγιά της, η Αγγελική, βρίσκεται εδώ και μια εβδομάδα στο νοσοκομείο, γιατί είναι πολύ άρρωστη.

Χτες, πήγε με τη μητέρα της να την επισκεφτεί. Η γιαγιά της ήταν αδύνατη, το ροδοκόκκινο πρόσωπό της είχε γίνει κάτασπρο και δυσκολευόταν πολύ να μιλήσει. Την προβληματίσαν πολύ αυτά που της είπε: «Είμαι καλά, Ελένη μου, αλλά κουράστηκα. Δόξα τω Θεώ, έχω ζήσει πολλά. Αν θέλει ο Θεός να με πάρει, είμαι έτοιμη. Εσείς να 'στε καλά...».

Φεύγοντας από το νοσοκομείο, η Ελένη ήταν πολύ σιωπηλή, τα λόγια της γιαγιάς γυρνούσαν στο μυαλό της. Μόλις έφτασαν στο σπίτι, τα ερωτήματα έπεσαν βροχή προς τη μητέρα της.



- Γιατί η γιαγιά είναι τόσο άσχημα; Γιατί κουράστηκε; Γιατί να θέλει ο Θεός να την πάρει; Μπορεί να πεθάνει;

Η μητέρα της, που είχε έτοιμη την απάντηση, της είπε με σιγουριά:

- Η γιαγιά, Ελένη μου, έχει πια γεράσει, το σώμα της δεν αντέχει άλλο. Όπως τα φύλλα των δέντρων ξηραίνονται και πέφτουν στο χώμα, έτσι κι η γιαγιά θ' αφήσει το κουρασμένο της σώμα στη γη. Τώρα ετοιμάζεται για ένα μεγάλο ταξίδι. Σύντομα η ψυχή της θα βρεθεί κοντά στον Χριστό, που τόσο αγάπησε. Και θα περιμένει την ώρα που ο Χριστός θα αναστήσει όλους τους ανθρώπους και θα βρεθούμε όλοι μαζί κοντά του.

- Δεν θα 'ναι, όμως, τώρα μαζί μας.

- Ναι, θα την αποχωριστούμε, αλλά προσωρινά. Μέχρι την ώρα που θα βρεθούμε όλοι κοντά στον Χριστό. Τώρα, όμως, μπορούμε να προσευχόμαστε γι' αυτήν και αυτή θα παρακαλεί τον Θεό να μας βοηθά.

Η Ελένη έμεινε σιωπηλή. Λυπόταν που θα αποχωριζόταν την αγαπημένη της γιαγιά, αλλά και έλπιζε ότι η γιαγιά Αγγελική θα 'ταν ευτυχισμένη κοντά στον Θεό.



2. Συζητούμε στην τάξη.

- Γιατί η Ελένη ήταν ανήσυχη αυτές τις μέρες;
- Πώς της φάνηκε η γιαγιά;
- Τι της είπε η γιαγιά; Γιατί άραγε;
- Τι ρώτησε η Ελένη τη μητέρα της; Τι νομίζετε ένωθε εκείνη τη στιγμή;
- Πώς της απάντησε η μητέρα; Γιατί της είπε ότι θα αποχωριστούν τη γιαγιά προσωρινά;



3. Συζητούμε με τον διπλανό μας και μετά γράφουμε στον πίνακα μερικά πράγματα, που μπορεί να κάνει με ευκολία ένας νέος, ενώ ένας ηλικιωμένος δυσκολεύεται.

Νέος	Ηλικιωμένος
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....



Η κηδεία της γιαγιάς Αγγελικής

Την επόμενη μέρα η Ελένη πήγε κανονικά στο σχολείο. Όση ώρα έκανε μάθημα, το μυαλό της ταξίδευε. Θυμόταν τη γιαγιά να κάνει τόσα πολλά πράγματα γι' αυτήν, να της μαγειρεύει, να της παίζει, να τη συμβουλεύει...

Όταν βγήκε διάλειμμα, είδε τη μητέρα της να μπαίνει στο σχολείο και να έρχεται προς το μέρος της. Κατάλαβε. Η μητέρα πλησίασε και της είπε:

- Η γιαγιά δεν είναι πια μαζί μας. Η κηδεία της θα γίνει σε λίγο στον ναό της ενορίας μας κι, αν θέλεις, μπορείς να 'ρθείς.

Η Ελένη έμεινε για λίγο σκεφτική και μετά απάντησε: «Ναι, θέλω να έρθω».

Σε λίγο βρέθηκαν μαζί στο αυτοκίνητο να συζητούν για την κηδεία.

- Τι κάνουμε στην κηδεία, μαμά; ρώτησε η Ελένη.

- Μαζευόμαστε στον ναό όλοι όσοι αγαπούμε αυτή που φεύγει. Εκεί, ο ιερέας, οι ψάλτες και όλοι οι χριστιανοί παρακαλούμε τον Θεό να την έχει καλά κοντά του. Ένας ύμνος που ψάλλουμε λέει: «Ανάπαυσε, Θεέ, τη δούλη σου και βάλε την κοντά σου, όπου βρίσκονται οι άγιοι».

- Και ο Θεός θα πάρει τη γιαγιά κοντά του;

- Ο Θεός το υποσχέθηκε σε αυτούς που πιστεύουν σ' αυτόν και αγαπάνε τους συνανθρώπους τους. Όταν ήρθε ο Χριστός στη γη, μας είπε: «Σας βεβαιώνω ότι εκείνος που ακούει τα λόγια μου και πιστεύει, έχει αιώνια ζωή και πηγαίνει από τον θάνατο στη ζωή», δηλαδή, όταν πεθαίνει, πηγαίνει κοντά του.

- Πιστεύω ότι θα πάει η γιαγιά κοντά στον Θεό. Πάντα αγαπούσε και τον Θεό και τους ανθρώπους. Κοίτα μητέρα πόσος κόσμος στον ναό! Μακάρι να την υποδεχτούν έτσι και στον ουρανό!

- Βλέπεις! Όλοι αυτοί ήρθαν γιατί μοιράστηκαν με τη γιαγιά την αγάπη. Θα προσευχηθούμε όλοι για τη γιαγιά Αγγελική και θα ελπίζουμε ότι ο Θεός θα την έχει μαζί του. Να χαίρεται μαζί με όλους τους ανθρώπους, που έμαθαν στη ζωή τους να αγαπούν και ζουν τώρα με τον Θεό, τους αγίους και τους αγγέλους.



1. Απαντούμε τις ερωτήσεις:

α. Τι κάνουμε, όταν μαζευόμαστε στον ναό για την κηδεία κάποιου;

.....
.....
.....
.....

β. Σύμφωνα με τη μητέρα της Ελένης, τι πρέπει να μάθει να κάνει ένας άνθρωπος, για να μπορέσει να πάει κοντά στον Θεό;

.....
.....
.....
.....





2. Σκέφτομαι και ζωγραφίζω πράγματα και ανθρώπους που δεν θέλω να αποχωριστώ.



Η Εκκλησία θυμάται

Οι χριστιανοί θυμούνται όσους έχουν πεθάνει και νοιάζονται για αυτούς. Κάθε χρόνο, τη μέρα που κάποιος είχε πεθάνει, μαζεύονται στον ναό και του κάνουν μνημόσυνο. Τον φέρνουν, δηλαδή, στη μνήμη τους και προσεύχονται όλοι μαζί στον Θεό να τον έχει χαρούμενο κοντά του. Οι συγγενείς παίρνουν στον ναό κόλλυβα, τα οποία μοιράζουν στους πιστούς μετά τη Θεία Λειτουργία. Όσοι παίρνουν τα κόλλυβα, θυμούνται αυτόν που πέθανε και προσεύχονται γι' αυτόν.



Εκκ. 71

